

Předmluva

V roce 2015 jsem publikoval článek v internetovém časopise *Aeon*, v němž jsem se zabýval rozumovými schopnostmi konspiračních teoretiků. Ovlivněn vynikajícím postřehem Susan Stebbingové, že v dnešním světě je extrémně důležité, aby občané demokratických států dovedli dobře myslet, jsem v něm vyjádřil myšlenku, že konspirační teorie jsou často výsledkem špatného myšlení a intelektuálních vlastností, jež k němu vedou.

Od té doby jsem svůj názor na konspirační teorie změnil. Dospěl jsem k závěru, že je musíme pojímat především jako politickou záležitost a že intelektuální schopnosti a vlastnosti konspiračních teoretiků jsou vedlejší. I kdyby měli lidé, již propagují konspirační teorie o holokaustu, skutečně nějaké závadné myšlení, není to zdaleka to nejhorší. Hlavním problémem je jejich politická a samozřejmě také etická stránka.

V této knize se zaměřuji na politiku konspiračních teorií. Domnívám se, že jsou formou politické propagandy a že re-

akce na ně musí být rovněž politická. Ačkoli jsem sám filosofem, mám pocit, že filosofům, kteří o těchto teoriích píší, často uniká jejich hlavní podstata. To se zde pokusím napravit.

Z předchozích zkušeností už vím, že kritizovat konspirační teorie a teoretiky je ošemetná věc. Reakce na můj článek v *Aeonu* byly skutečně dramatické, a tuším, že tato kniha nebude pro konspirační teoretiky a jejich obhájce o nic přijatelnější. Doufám, že jsem tentokrát lépe připravený. Chcete-li psát o konspiračních teoriích, potřebujete hroší kůži – pokud tedy některou z nich sami nepropagujete.

Děkuji Pascalu Porcheronovi, který mě přesvědčil, abych tuto knihu napsal. Jeho poznámky k předchozím verzím mi velice pomohly. Za další užitečné připomínky a diskuse děkuji Naomi Eilanové a Deborah Ghateové.